

1793. Niemcewicz J. Abnona wojska. ✓

Obrona Wojska Moskiewskiego w Polsce
przez Iwana Wasilewicza oficiera wtmże woysku.

Czas już żeby ustały te skargi y żale
Ze Polska nieszczęśliwa to winni Moskale!
Potwarz mię ta obchodzi, y ia też mam duszę
Za skrzywdzony moy naród uiąć się więc muszę;
Prawda Polska zgubiona w nieszczęśliwym stanie
Niestychać tylko ięki, płacz y narzekanie
Ale kto temu winien? mówmy poufale
Czy związek Targowicki, czyliżeż Moskale?
Weszliśmy w wasze kraie, lecz któż nas sprowadził
Ten co was dzisiaj dręczy, co was wprzody zdradził,
Szczesny, co na Kray własny, spisek w Sassach knował,
Płaszczył się w Petersburgu, by w Polsce panował;
On się powstaniem swoiey Oyczyzny obraził,
On prosił by nasz oręż piersi wasze raził:
Przysięgam na moy honor, po Tureckiey woynie,
Gdyśmy po domach naszych żyć chcieli spokojnie,
Zamiast pokoju przeciw wam kazali czynić,
Mowiliśmy, „co mógł nam narod ten zawinić
„Jakże zato że lud ten cierpiąc klęsek tyle
„Odrodził się w swych prawach, znaczeniu y sile
„Ze chciał być niepodległym, że chciał być szczesliwym
„My go niewinnie mamy ścigać mieczem mściwym.
„Co nam do tego iak się kto u siebie rządzi!
Ale Szczesny powiedział „kto tak mysly błądzi
„Iam jest narodem, moia święcona osoba
„Co Polacy zrobili mnie się nicpodoba
„Padłem do nog wspaniałey waszey Monarchini
„Słuchaycie, ona w Polsce w Imię moje czyni
Słuchać potrzeba było: zaczęły się mordy
Duńcow naszych po włościach rozbiegły się hordy
Ale ilekroć przyszło z wami się probować
Musieliśmy waleczność woysk waszych szanować
Zielifęcę y Dubienkę głośić będzie sława
Widać żeście walczyli za wolność y prawa;
Lecz iaką wżgardę wzbudzał z wami porównany
Przełękniomy, Rzewuski, Branicki piiany
Pierwszy wsrod boiu skrył się za Szopę niewielką
Drugi szeregi nasze przebiegał z butelką
Wrzeszcząc *piycie, y biycie*: niech iak kto chce łudzi
Obcy nawet niemoże czcic podobnych ludzi
Ulegliście choć nigdy niebędąc zwalczeni
Z iakich powodow niechay Koždy iak chce mieni:
Tu się skonczyła dla nas zhyt przykra robota,
Dzisiaj, niemy rządziemy, lecz zdraycow niecnota,

XVIII. 1. 97

XVIII. 2. 1349

Niemysły zawikłali w nierząd naród cały
Nie my wydaćmy pozwy y Uniwersały
Ale to Szczęsny pierwszy Król nie złaski Boski
Rzewuski y Branieki, niecny Kossakowski
Ci przywłaszczoną sobie, y nieprawną władzą
Bez zwołania narodu stanowią y radzą,
Ci wskrytych swych widokach y wszystkich swych wspólni
Wszystko wam zakazując mówią żeście wolni
Ci dwa silne narody Litwe y Koronę
Chcąc łątwiey oba zgubić chcą mieć rozdzielone
Ci smieli, (żeby własne wojko upokorzyć)
Powieszonogo zbiega Generałem tworzyć
A wytpiając honor, y pamięć zwycięstwa
Pozdzielali z rodaków dowody ich męstwa
Możesz tak plamic honor, y hańbic odwagę
Ta bezwstydnosc w nas samych wzbudziła zniewagę.
Nicht niepowie żeby to Moskale zrobili,
Moskależ Kossakowskim, Szczęsnemu radzili
By znosząc Edukacye, przyszłe pokolenia
Przygotować do Iarżma, hańby, y spodlenia
Niemy poczeiwych ludzi, chcieli prześladować
Lecz oni szerząc tylko gwałt Despotom znany
Na mysli nawet wasze wtłoczyli Kaydany
Wolność zwierzania troskow yę wam odieto
Pieczęć na listach waszych, niejest dla nich świętą
Oni wiedzą nayskrytsze wasze tajemnice
Co mąż żonie powierza, co dzieciom rodzice.
Lecz gdy w męczenie swoją wysilają dzielność
Co naybardziej oburza, to brzydka heczelność
Z którą gdy prawa tłumią, y kóždyemu szkodzą
Chcą wmówić że powszechną szczęśliwość przywodzą
Tak was mają za ciemnych; Ia kiedym zły troszki
Y Sołdatowi memu Każe dać batosżki,
Chochym sto razy mówić, że go nieurażam
Ze dobrodziej two świadczę, y że go poważam
Nie uwierzy zapewne, bo człowiek, bo tkliwy,
Bo kiedy cierpi trudno żeby był Szczęśliwy.

Ale mi kto zarzuci że te krzywdy srogie
Co znoszą miasta, szlachcic, y kmiotki ubogie
Te już nie Targowica, ale Moskal czyni
Możesz temu uwierzyć na za Monarchini
Wy ięzycie pod srogim zewsząd udęczeniem
Szczęsny wysiła do niey postow z dziękczynieniem
Tatu Branieki w pisaney przez kogoś perorze
Choć przed obiadem a już w wesotym humorze
„Twierdzi że przez broń Ruska Polak srał się wolny
„Zc radość Ziomkow ledwie wyrazić jest zdolnym

„ Na rząd który zaprzysiągł, składa nieszczęść winę
„ I obok Pana Boga mięści Katarzynę
„ Mówi, że chcąc by w Polsce zawsze się szczęściło
„ Trzeba by odtąd w Kraiu tak iak teraz było.
Coż zyskali Posłowie (daruycie Żem szczyry)
Dla was iarzmo dla siebie fote Tabakiery,
Y dziwić że się może, myśl czy sta y zdrowa
Ze z zdrady ziomkow waszych korzyrta Carowa
Wierzcie, własny pożytek wszystkie dwory rządzi
Kto myśli że mu obcy dobrze życzy, błądzi;
Niewifcie Katarzyny, że wam rząd wasz znośi,
Ze wielkość swą nad wasze szczęśliwaść przenośi:
Wielka to Pani, ona Mocarstw trzyma wagę,
Ona iedna wie iak swą zachować powagę,
Przy stałości w przygodach, y rzadkim rozumie,
Przyznaycie, ona iedna w Swiecie rządzić umie;
Płacz wasz y narzekania, y stan bliski zgonu
Wierzcie że się niemogą przedrzeć do iey tronu
Bo zdr ycy ktorych zyskiem istność waszą zwałac
Złe przed nią taic muszą y prawdę oddalac.
Lecz cieszcie się wyrodki przebrali iuż miarę
Za popełnione zbrodnie odnoszą, iuż Karę
Patrzcie co im sciągnęły zamysły ich harde
Nienawiść własnych Ziomkow, Europy pogardę,
Przyniczli dla was więzy, lecz ślepi nieznali
Ze się Sami w tych więzach pierwsi uwiękali.
Koi z Ieleniem na błoniu, pasący się wchłódzie
Rozgniewał się że Ieleń wybiegł go wzawodzie
Prosił Człeka o pomoc, y przyioł wędzidło
Pokonał towarzysza, lecz wraz poznał sidło,
Bo człowiek Korzystaiąc z Szaleństwa nieuka
Nieziadł mu więcej z grzbietu, ani zdioł musztuka;
Podobny los wyrodki wasze będą mieli
Zatrzymaią, Kaydany, gdy rządu niechcieli.
My więc swiadkowie waszych cierpień oczywści
Zakuiem was bez żadnych dla siebie Korzyści,
Smutny pobyt nasz w Polsce, wszak sami widzicie
Niewiasty, co wdziękami stódkim czynią, życie,
Cnliwi, co wspierali Kray radą lub bronią
Nie dziw że nas nie lubią y że od nas stronia;
A iezli mała liczba podłych nadskakuie,
Y Moskal w towarzystwie podłych niesmakuie.
Przebog więc daruycie nam tylu nieszczęść winę
W nas widzicie narzendzce, lecz w zdraycach przyczynę.

w Supraślu,

<http://rcin.org.pl>

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

~~X~~

XVIII. 2. 1349